

Incîl ji bo Zarokan
pêşkêş dike

Cejna Vejînê
ya Yekem

Hatiye Nivîsandin ji hêla: Edward Hughes

Nîgarkirî ji hêla: Janie Forest
Alastair Paterson

Adaptkirî ji hêla: Lyn Doerksen

Wergerandin: www.christian-translation.com

Hilberîner: Bible for Children
www.M1914.org

©2021 Bible for Children, Inc.

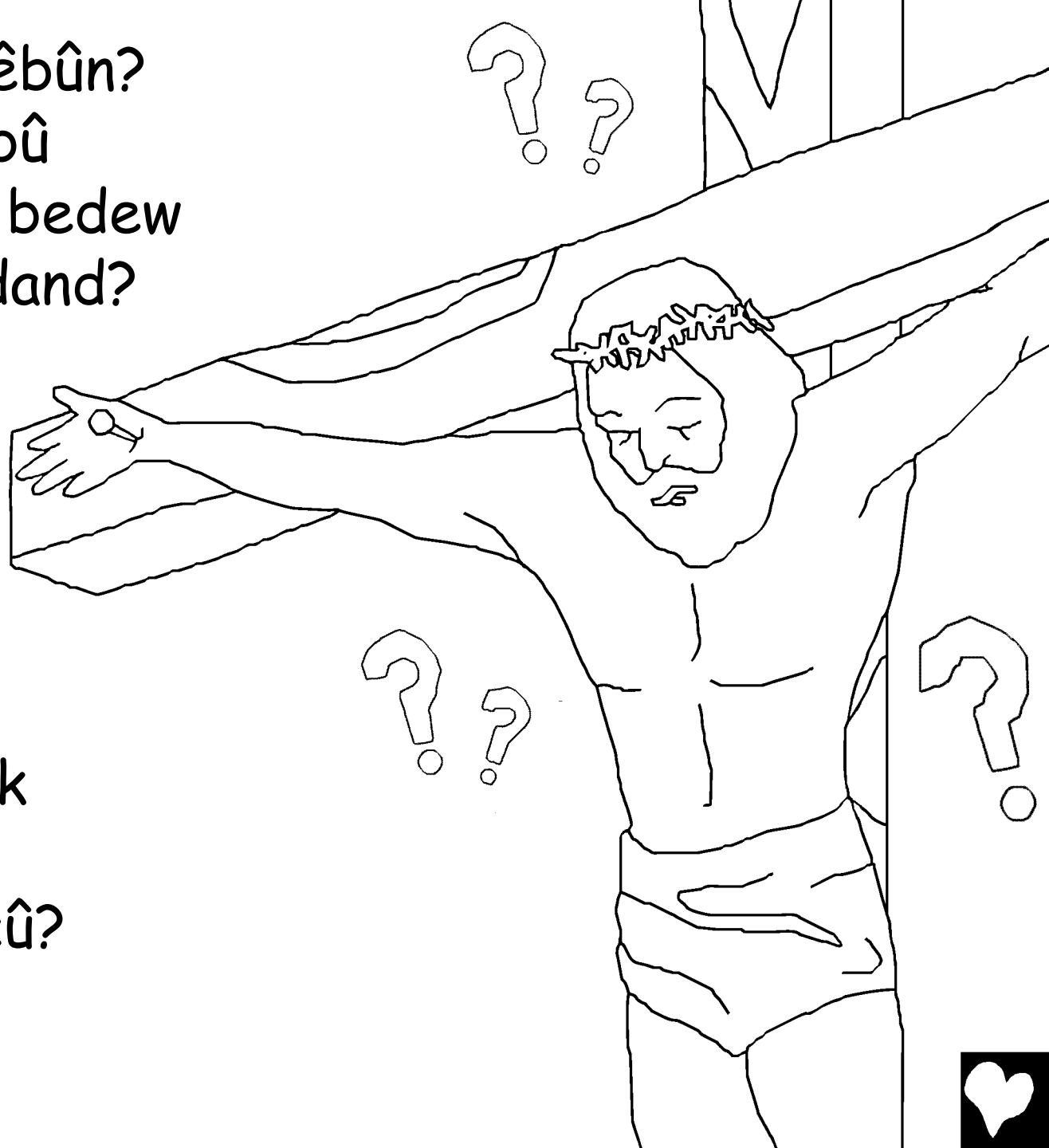
Lîsans: Mafê we heye ku hûn vê çîrokê kopî bikin an çap bikin,
heya ku hûn wê nefroşin.

Xanim li ser çiyayê
dengbêj sekinî, çavên wê
yên xemgîn li dîmenek
xedar dinihêrîn. Kurê
wê dimir. Diya
Meryem bû, û ew
li nêzîkî cihê ku
Îsa li ser xaçê
hatibû nixumandin
rawesta.

Ev hemû çawa çêbûn?
Çawa Îsa dikaribû
jiyaneke ewqasî bedew
bi vî awayî biqedand?
Ma Xwedê çawa
dikaribû ku
Kurê Wî li
ser xaçê
were qefilandin
û li wir bimire?
Ma Îsa xeletiyek
kir ku Ew kî bû?
Ma Xwedê têk çû?

Na! Xwedê têk neçû. Îsa
tu xeletî nekiribû. Îsa
her gav dizanibû ku ew ê
ji hêla mirovên xerab ve
were kuştin. Hê dema ku
Îsa zarok bû, kalemêrekî
bi navê Simeon ji
Meryemê re gotibû
ku xemgînî li pêş e.

Çend roj beriya kuştina
Îsa, jinek hat û rûnê bîhnxweş
li lingên wî rijand. "Ew pera
badide." "Wê xebatek baş kir," Îsa got.
"Wê ji bo veşartina min kir." Çi gotinên xerîb!

Piştî vê yekê, Cihûda, yek
ji diwanzdeh şagirtên Îsa,
qebûl kir ku forsa bi 30
zîv bide serekên kahînan.

Di Cejna Derbasbûnê ya Cihûyan
de, Îsa xwarina xwe ya dawîn bi
şagirtên xwe re xwar. Wî li ser
Xwedê û sozên Wî yên ku ji wî
hez dikin tiştên ecêb ji wan re
got. Hingê Îsa nan û piyalek da
wan ku ew par ve bikin. Ev bûn
ku wan bînin bîra xwe ku laş
û xwîna Îsa ji bo
lêbihûrtina
gunehan
hatiye dayîn.

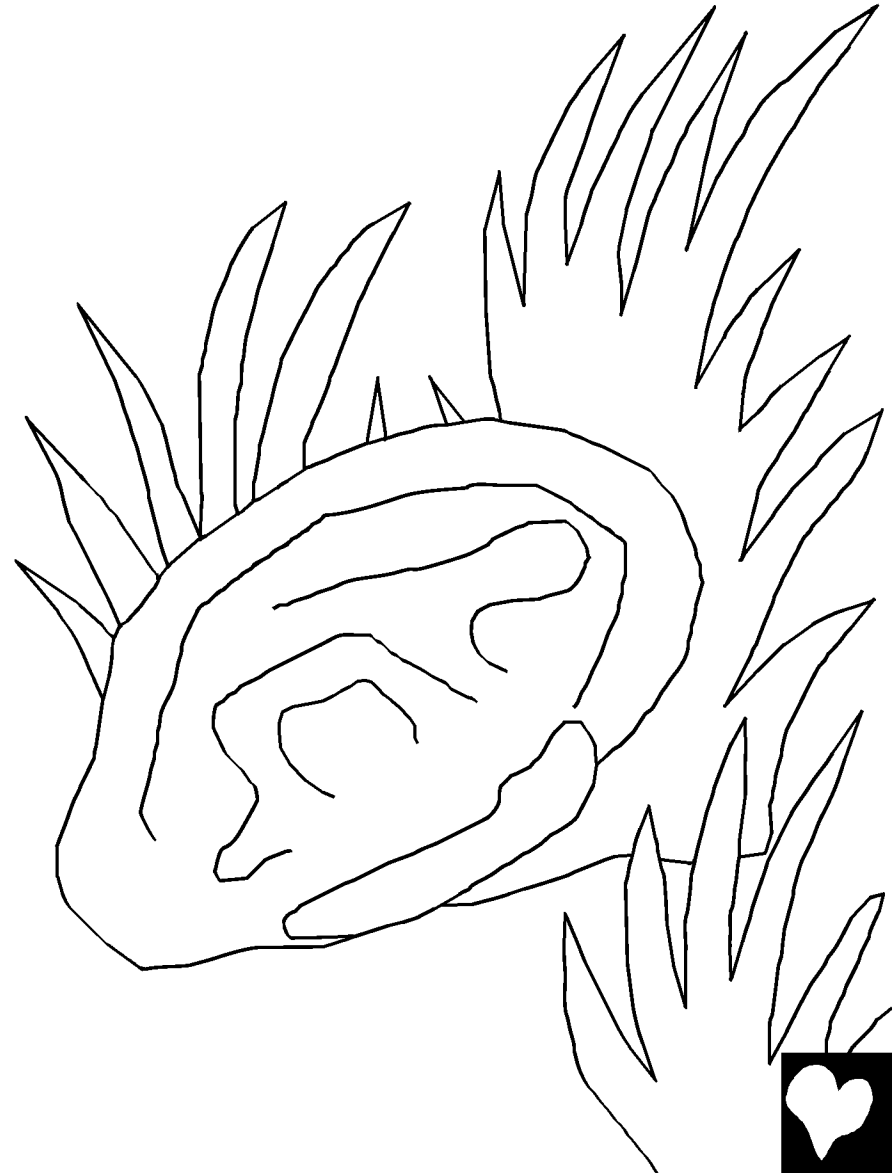
Hingê Îsa ji hevalên xwe re got ku ewê bê
îxanetkirin, û ew ê birevin. "Ez ê nerevim,"
Peter israr kir. "Berî ku dîk bang bide,
tê sê car min înkâr bikî."

Paşê wê şevê, Îsa çû
dua kir li Baxçeyê
Gêtşemaniyê.
Şagirtên ku bi wî re
bûn ketin xew. "Ya
Bavê min," Îsa dua
kir, "... Bila ev kasa
tehl ji min derbas
bibe. Lêbelê, ne wekî
ku ez dixwazim, lê
wek ku tu dixwazî."

Ji nişkê ve elaletek bi
rêberiya Cihûda çû
nav baxçe. Îsa li ber
xwe neda, lê Petrûs
guhê zilamekî birî.
Qusa bi bêdengî
destê xwe danî ser
guhê wî mirovî û
jêkirin. Îsa dizanibû
ku girtina Wî beşek ji
daxwaza Xwedê ye.

Elaletê Îsa bir mala Serokkahîn. Li wir, rêberên Cihûyan gotin ku divê Îsa a bimire. Li nêzîk, Petrûs li kêleka agirê xizmetkaran sekinî û temaşe kir. Sê caran mirovan li Petrûs mêze kir û gotin: "Tu bi Îsa re bûyî!" Sê cara Petrûs ew înkâr kir, çawa ku Îsa got ku ewê bikira. Petrûs jî nifir kir û sond xwar.

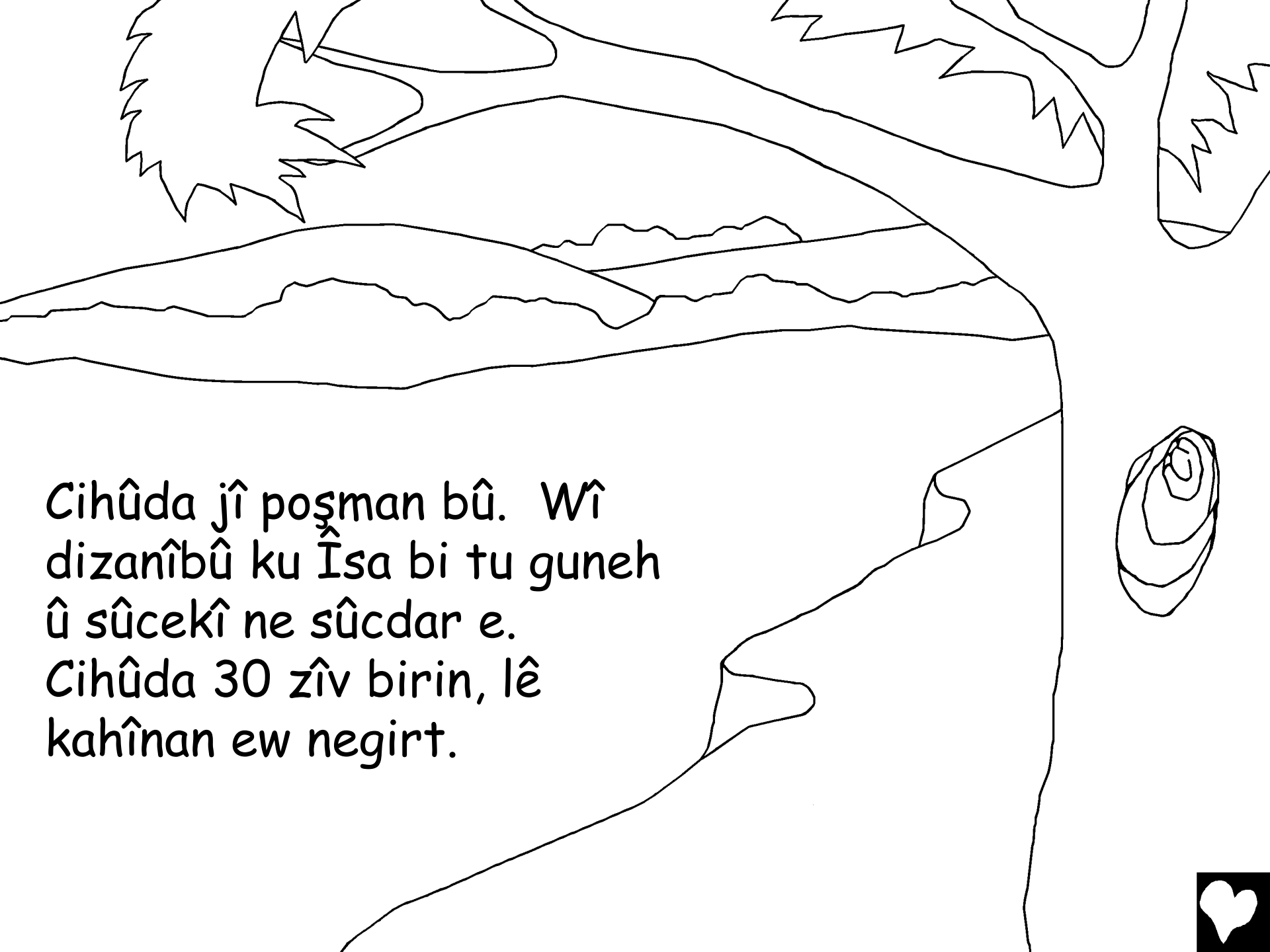

QÎQÎQA DÎK

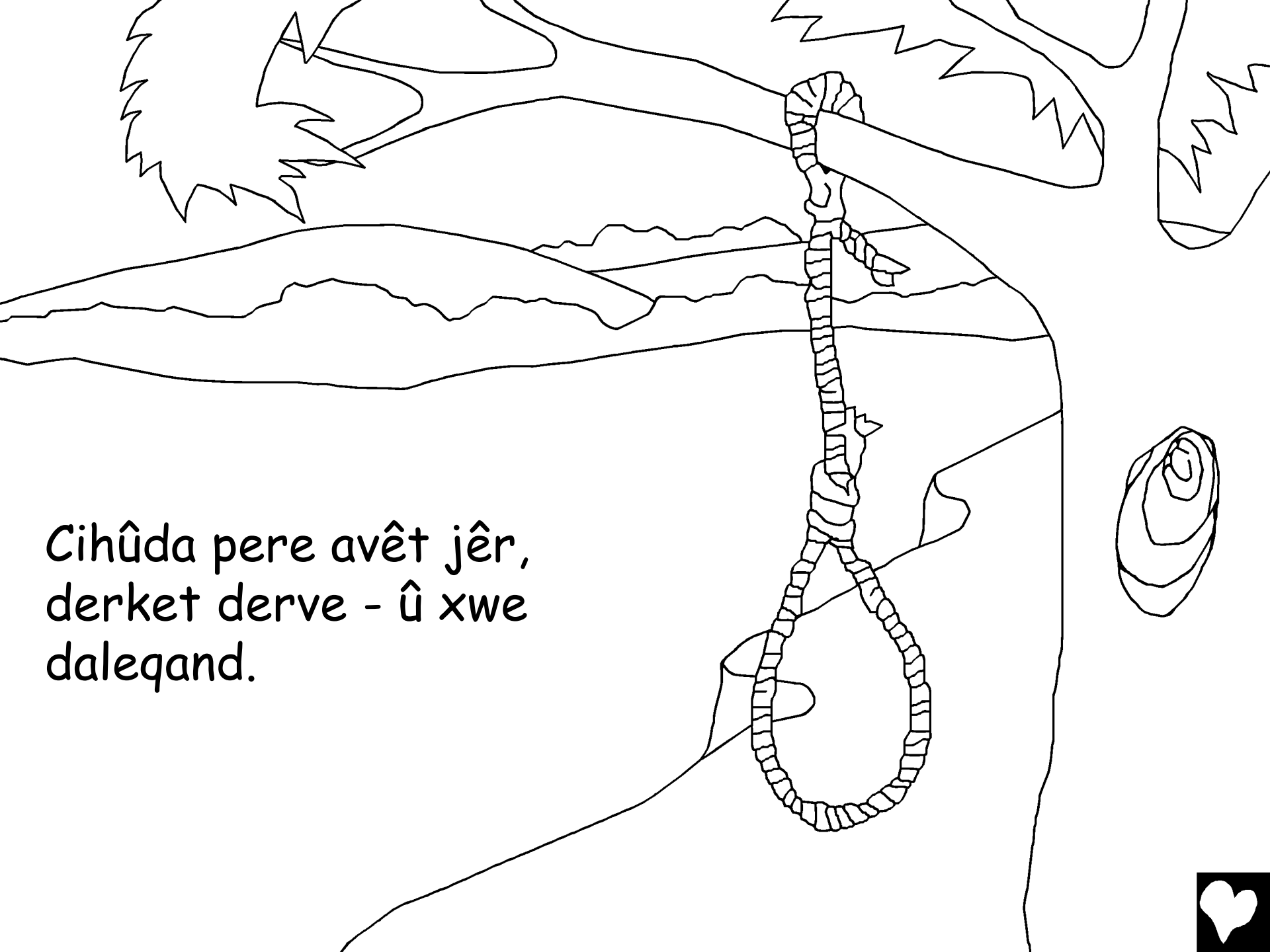
Tam wê gavê, dîk bang da.
Ew mîna dengê Xwedê ji
Petrûs re bû. Petrûs
gotinên Îsa tîne bîra xwe,
Petrûs bi hêrs giriya

Cihûda jî poşman bû. Wî
dizanîbû ku Îsa bi tu guneh
û sûcekî ne sûcdar e.
Cihûda 30 zîv birin, lê
kahînan ew negirt.

Cihûda pere avêt jêr,
derket derve - û xwe
daleqand.

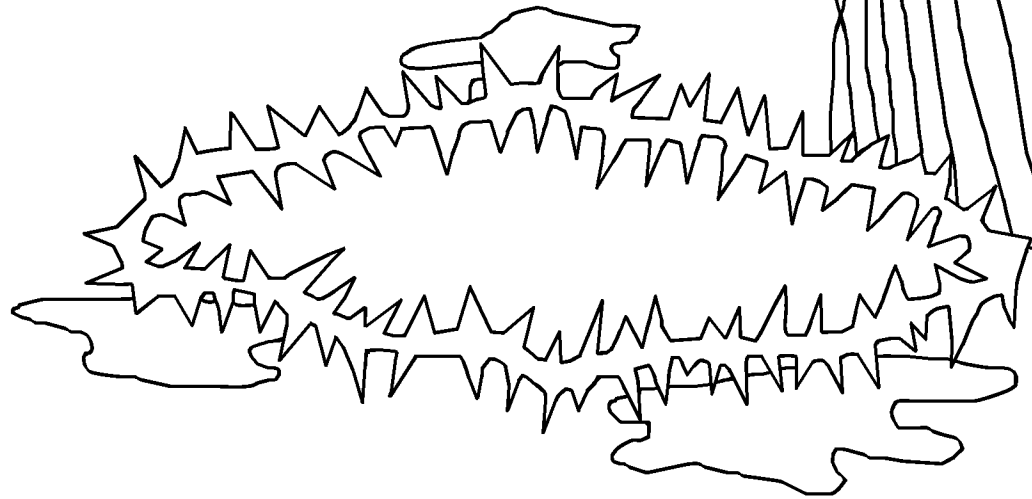

Kahînan Îsa anîn pêş Pîlatos,
waliyê Romayê. Pîlatos got:
"Min tu sûcê vî Mirovî nedît."
Elalet digirî û digot:

"Wî xaç bike,
wî xaç bike!"

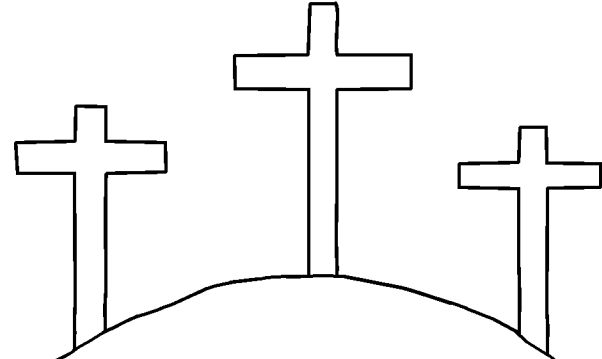

Di dawiyê de Pîlatos teslîm
bû û Îsa mehkûm kir ku li ser
xaçê bimire. Leşkeran li
Jesusa dan, tif kirin rûyê wî
û ew kirin qamçiyên. Wan ji
stiriyên tûj ên dirêj tacek
zalim çêkir û li serê wî dan.
Hingê wan Wî li xaçê darîn
xist ku bimire.

Îsa her gav dizanibû ku Ew ê wusa bimire. Wî her weha dizanibû ku mirina wî dê ji gunehkarên ku baweriya xwe bi Wî tînin, bibexşîne. Du sûcdar li kêleka Îsa hatin xaçkirin.

Yekî bawerî bi Jesussa anî -
û çû Bihiştê. Yê din nekir.

Piştî êşa bi saetan, Îsa got:
"Temam bû" û mir. Karê wî
temam bû. Hevalan ew di
gora taybet de veşartin.

Paşê eskerên Romê
tirb mor kirin û
nobet girtin. Naha
kes nekare bikeve
hundur - an derkeve.

Ger ev dawiya çîrokê
bûya, ew ê çiqas
xemgîn be. Lê Xwedê
tişteke ecêb kir.
Îsa mirî namîne!

Serê sibê roja pêşî ya heftiyê,
hin şagirtên Îsa dîtin ku
kevîrê ser gorê ji cihê
xwe gindiriye. Gava
ku wan li hundir
mêze kir, Îsa
êdî ne li wir bû.

Jinikek ma, li ser gorê digiriya.
Îsa jê re xuya bû! Ew bi şahî
vegeriya û ji şagirtên din re
got. "ÎSA JIYAN E! ÎSA
JI MIRIN W DERVE KET!"

Zûtirekê Îsa hate cem şagirta, û destên
xweyî qurmkirî nîşanî wan da. Rast bû.
ESSA D AGSA JI B! Wî Petrûs efû kir ku
wî înkâr dike û ji şagirtên wî re got ku bila
ew ji her kesî re li ser wî bêjin. Paşê Ew
vegeriya ezmana ku jê hatibû.

Cejna Vejînê ya Yekem

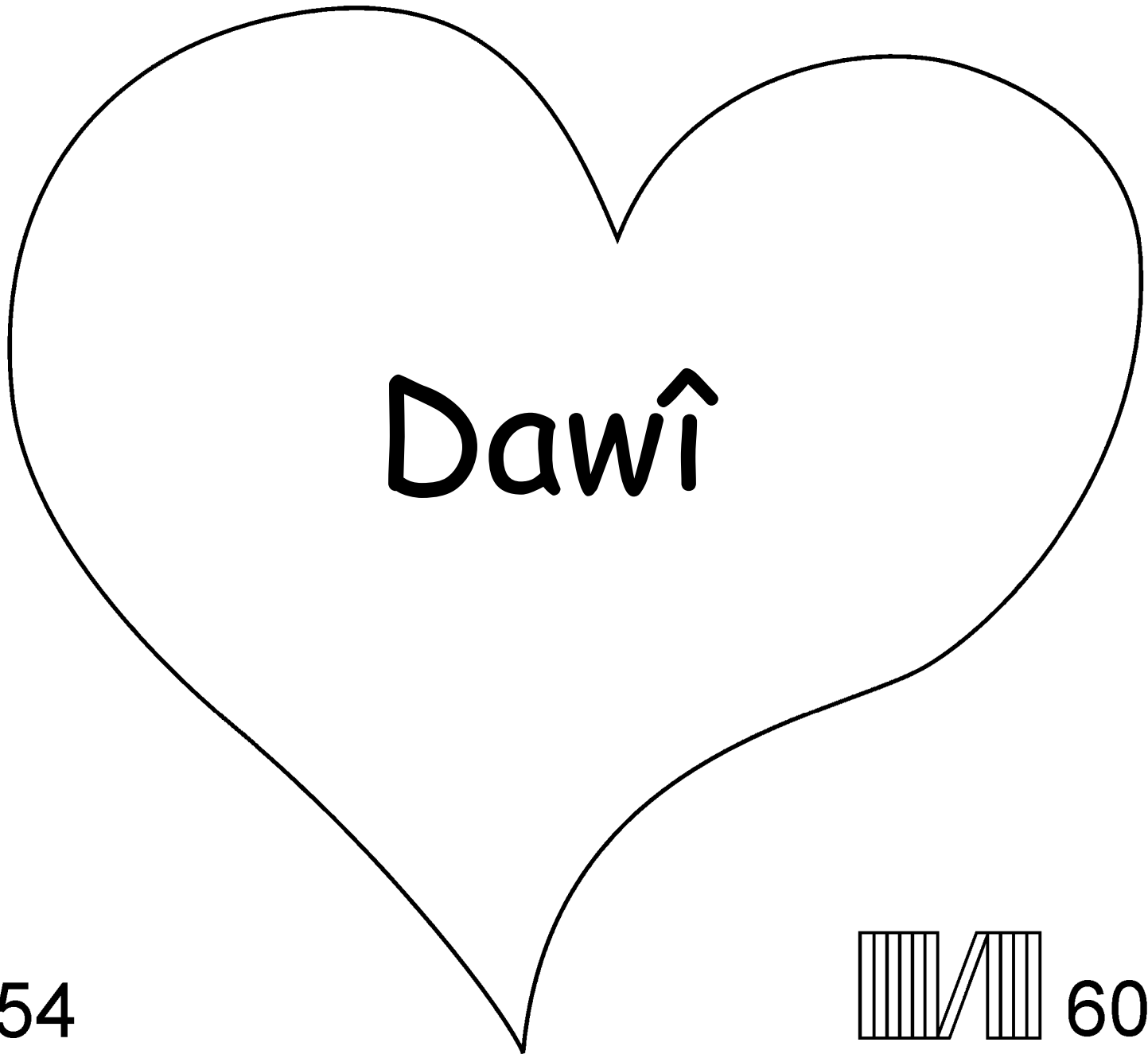
Çîrokek ji Peyva Xwedê, Incîl,

hatiye dîtin li

Metta 26-28, Lûqa 22-24,
Yûhenna 13-21

"Ketina Gotinên Te Ronahiyê Dike."
Zebûr 119:130

Dawî

54

60

Ev çîroka Pirtûka Pîroz ji me re qala Xwedayê me yê hêja dike ku me afirandiye û yê ku dixwaze hûn Wî nas bikin.

Xwedê dizane ku me tiştên xerab kirine, ku ew guneh bi nav dike. Cezayê guneh mirin e, lê Xwedê ji we pir hez dike Wî Kurê xwe yê yekta, Îsa şand ku li ser Xaçekî bimire û ji ber gunehên we bê cezakin. Hingê Îsa vegeriya jiyanê û çû mala xwe ya Bihuştê! Heke hûn bi Îsa bawer dikin û jê daxwaz dikin ku gunehên we bibexşîne, Ew ê wiya bike! Ew ê niha were û di nav we de bijî, û hûn ê her û her bi wî re bijî.

Heke hûn bawer dikin ku ev rastî ye, ji Xwedê re vê bêjin: Îsa ê delal, ez bawer dikim ku tu Xwedê yî, û bûyî mirovek ku ji bo gunehên min bimire, û naha tu dîsa dijî. Ji kerema xwe were jiyana min û gunehên min bibexşîne, da ku ez niha jiyaneke nû bidim, û rojek were û ez ê her û her bi te re bim. Alîkariya min bike ku ez gura te bikim û ji bo Te wek zarokê te bijîm. Amîn.

Incîlê bixwînin û her roj bi Xwedê re bipeyivin! Yûhenna 3:16

